

ρική, εκεί επάνω εἶνε, δὲν τὰ 'πειράζει κανέναν.

Ὁ Κάρπος ἐστράφη αὐθις εἰς τὴν αἰθουσαν, ἀνεζήτησε πανταχοῦ, ὑπὸ τὴν τράπεζαν, ὑπὸ τὸ ἀνάκλιτρον, ἀλλ' εἰς μὴν.

— Μωρὴ ἐμένα θὰ κάμης στραβό! ἀνεκράυγασε τοσοῦτον ἰσχυρῶς, ὥστε ἔκαμε τὴν καλύβην νὰ τρέμη. Πέ μου ποῦ τὰ χεῖς, γιατί θὰ σὲ τελειώσω! "Ελα, λέγε γρήγορα! προσέθετο καὶ ἐδράξατο σκίμποδος τινος.

— Μά, χριστιανέ μου, τί ἀνθρωπος εἶσαι σὺ καὶ δὲν πιστεύεις; σοῦ λέγω πῶς δὲν τὰ πῆρα γώ!

Ὁ μουζικός ἐμαίνεται. Αἱ τρίχες τοῦ πώγωνός του ἐκυμάτιζον ἀγρίως ἐπὶ τοῦ στήθους του. Εἶχε τὴν ὄψιν ἀποτρόπαιον, τοὺς ὀφθαλμοὺς σπινθηροβολοῦντας καὶ αἰματοβαφεῖς. Ἦτοιμάσθη ἤδη ν' ἀνεγείρη τὸν σκίμποδα, ὅτε ἡ Ἀγραφένα ἀπετάθη πρὸς τὸν μικρὸν Βάνια, ὅστις ἔπαιζεν εἰς τὴν αἰθουσαν.

— Βάνια, μὴν ἐπιάσες κανένα πράσινο! χαρτί ποῦ ἦτον ἀπάνω στὸ τραπέζι; ἠρώτησε.

Τὸ παιδίον ἔντρομον ἤδη ἐκ τῶν ἀπαισιῶν κραυγῶν τοῦ πατρός του, ἦτο συνεσταλμένον καὶ ἤρξατο κλαυθμηρίζον, μὴ δυνάμενον νὰ ἀρθρώσῃ λέξιν.

— Ποῦ εἶνε, βρέ, τὸ πράσινο χαρτί; ἐπανελάβεν ἐντονώτερον καὶ ἀγριώτερον ὁ πατήρ.

Τὸ πτωχὸν παιδίον, κλαῖον ἤδη, ἠρκέσθη νὰ ἐπιδείξῃ διὰ τρεμούσης χειρός τὴν θερμάστραν.

Ἀπαισία σκέψις διήλθε τοῦ ἐγκεφάλου τοῦ Κάρπου. «Μὴν τὰ ἔκαψε;!» διελογίσθη καὶ ἐγένετο ἔξω φρενῶν.

Ἐδραμε δίκην ἄρκτου πρὸς τὴν θερμάστραν, ὡς ἂν ἤθελε νὰ σώσῃ τὸ χαρτονόμισμα ἐκ τῆς ὀλοκαυτώσεως διὰ τῆς σπουδῆς του. Αἴφνης ἔστη ὡς ἐνεός, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων προσηλωμένους ἐπὶ μακροῦ τινος τεμαχίου πρασίνου χάρτου, κειμένου ἐπὶ τοῦ πρὸ τῆς θερμάστρας σιδηροῦ ἐλάσματος.

— Ποιός! ἐσύ τῶκαψες, βρέ; !.. ἐφώνησεν ἔξω φρενῶν.

Τὸ παιδίον ἤρχισε νὰ κλαίῃ γοερῶς καὶ ἔσπευσε, κακὰ προσιωνιζόμενον, νὰ καταφύγῃ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς μητρός του.

Ἀλλ' ὁ παράφρων ἤδη καταστάς Κάρπος, κατέφθασεν αὐτὸ ὀλίγα βήματα πρὸ τῆς θύρας τοῦ κοιτῶνος καὶ ἀρπάσας τὸ δυστυχὲς παιδίον διὰ τῶν κρατερῶν αὐτοῦ χειρῶν, ἀνύψωσεν ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν του καὶ ἐκτύπησεν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ τοίχου κατὰ κεφαλῆς τοσοῦτον δὲ σφοδρὸν ἦτο τὸ κτύπημα, ὥστε τὸ ταλαίπωρον παιδίον ἐξέπνευσεν αὐθωρεὶ θραυσθέντος τοῦ κρανίου του.

Ἡ Ἀγραφένα ἀκούσασα τὸν κρότον καὶ ἀντιληφθεῖσα τῆς φονικῆς πράξεως τοῦ συζύγου της, ἠγέρθη αὐτομάτως καὶ

ἐγκαταλιποῦσα τὸ βρέφος ἐν τῇ σκάφῃ, ἔδραμεν ἔξω τοῦ κοιτῶνος.

Εἰς τὴν θέαν τοῦ αἰμοφύρτου καὶ ἐκταδῆν κειμένου υἱοῦ της ἀνετριχίασε καὶ ἔβαλε διάτορον κραυγὴν.

— Θηρίον! Τί ἔκαμες!.. ἐπρόφθασε νὰ εἶπῃ καὶ ὤρμησε κατὰ τοῦ συζύγου της ὡς λυσαλέα τίγρις, κατασχίζουσα αὐτοῦ τὸ πρόσωπον.

Ἀλλ' ἐν ἀκαρεί, ἀναμνησθεῖσα τὸ ἐν τῇ σκάφῃ ἐγκαταλειφθὲν βρέφος, ἔδραμεν ἔκφρων εἰς τὸν κοιτῶνα.

Στιγμαὶ τινες παρήλθον καὶ νέα κραυγὴ σπαρακτικώτερα ἀντήχησε. Τὸ βρέφος κατόπιν ἀπελπίδων τινῶν καὶ ματαίων προσπαθειῶν εἶχε πνιγεῖ ἐν τῷ ὕδατι. Ἐκυψεν ἡ Ἀγραφένα ἀνήγειρεν αὐτὸ, ἀλλ' ἦτο ἤδη ἄπνουν.

Ὁ Κάρπος, ἰστάμενος τέως προσηλωμένους ἔχων τοὺς ἀπλανεῖς ὀφθαλμοὺς του ἐκεῖ που εἰς μίαν γωνίαν, ἀφπνίσθη ἐκ τῶν κραυγῶν καὶ θρήνων τῆς συζύγου του καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα.

Ἡ ἀποτρόπαιος θεὰ τοῦ πτώματος καὶ τοῦ ἐτέρου τέκνου του ἐπὶ μᾶλλον παρῶζενεν αὐτὸν καὶ ὁ μουζικός ἀφίκετο εἰς τὸ ζενιθ τῆς παραφροσύνης του. Ἐβαλε μηκυθμὸν ἀγρίου θηρίου καὶ δραξάμενος πελέκεως κατέφερε σφοδρὸν κτύπημα κατὰ τῆς κεφαλῆς τῆς συζύγου του καὶ διέσχισεν αὐτὴν εἰς δύο...

Ἡ αἰθουσα ἦτο ἤδη πεπληρωμένη ἐκ τῶν προσδραμόντων γειτόνων, οὓς προσεῖλκυον αἱ ἄλλεπάλληλοι κραυγαί.

Ἐνώπιον τοῦ φρικώδους τούτου θεάματος ἴσταντο ὡς κεραυνόπληκτοι.

Αἴφνης ἐκ τοῦ κοιτῶνος ὤρμησεν αἰμοσταγῆς ὁ παράφρων Κάρπος. Τοσαύτη ἦτο ἡ κατάπληξις καὶ ἡ φρίκη τῶν παρισταμένων, ὥστε οὐδεὶς ἐκινήθη ὅπως κρατήσῃ αὐτόν. Ἀλλ' ὅταν εἰσῆλθον εἰς τὸν κοιτῶνα καὶ εἶδον τὰ δύο πτώματα, ὑψίστη φρίκη κατέλαβεν αὐτοὺς καὶ ἀπέστρεψαν τὸ πρόσωπον.

Ὁ παράφρων ἐξεληθὼν τῆς καλύβης περιέφερεν ἀσκόπως τὸ ἐξηγριωμένον βλέμμα του, ἐφορήσας δὲ ἀνῆλθε καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς σιδηρᾶς γραμμῆς συστρέφων σπασμωδικῶς τὴν κεφαλὴν του ὡσεὶ ἀνέμενέ τι.

Ὁξὺς συριγμὸς ἀντήχησε καὶ ἡ ἀτμάμαξα ἐφάνη ἐρχομένη.

Δὲν ἀπέτρεχεν ἤδη πλέον τῶν τριάκοντα μέτρων ὅτε καὶ δευτέρως ἀντήχησε συριγμὸς, ὀξύτερος καὶ διαρκέστερος.

Ὁ μηχανικός ἰδὼν τὸν ὀδοφύλακα μακρόθεν, δὲν ἐκράτησε τὴν μηχανήν, διότι ὑπέθετεν ὅτι οὗτος θὰ κατῆρχετο παραχρῆμα τῆς γραμμῆς, ἀλλ' ὅτε πλησιάζας εἰς μικρὰν ἀπόστασιν καὶ βλέπων τὸν ὀδοφύλακα ἰστάμενον ἔτι εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἠθέλησε νὰ κρατήσῃ αὐτήν, ἦτο ἤδη λίαν ἀργά...

Ἡ ἀτμάμαξα διήλθεν ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ Κάρπου καὶ κατεσύντριψεν αὐτόν.

Δεκαετὲς μεῖράκιον εἶδεν ἐκ τοῦ παρῆθρου τῆς καλύβης τὰ διατρέξαντα

ἦτο ὁ μόνος μάρτυς τῆς φρικώδους ταύτης σκηνῆς.

Προσῆλθεν ἡ ἐξουσία καὶ ἀνέκρινε τὸ μεῖράκιον.

— Καὶ διατί τὸ τέρας αὐτὸ προέβη εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην, ἠρώτησεν ὁ ἀνακριτής.

— ΔΙΑ ΤΡΙΑ ΡΟΥΒΑΙΑ! ἀπεκρίθη τὸ μεῖράκιον.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα», κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ὑπολογιζομένης τῆς ἐτησίας συνδρομῆς εἰς 104 φύλλα.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν Α', Β' καὶ Γ' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν. Ἐπίσης φύλλα τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τοῦ Α' καὶ Β' τόμου πρὸς λεπτὰ 20 ἕκαστον, καὶ τοῦ Γ' πρὸς λεπτὰ 10.

Λήγοντος τὴν 31^{ην} Ὀκτωβρίου τοῦ Δ' ἔτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», ὅσοι τῶν κκ. Συνδρομητῶν μας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὡς τοιοῦτοι καὶ κατὰ τὸ Ε' ἔτος, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσιν τὴν συνδρομὴν των ἐγκαίρως, ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ἀνανεοῦντας ἢ νεωστὶ ἐγγραφομένους συνδρομητὰς ἡμῶν

Δωροῦμεν :

Τὸν ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ Σ^α τοῦ συνεργάτου ἡμῶν Διδάσκου, κομψότατον τομίδιον, ἐπὶ ἀρίστου χάρτου καὶ ὀραίου χρωματιστοῦ ἐξωφύλλου τοῦ κ. Θέμου Ἀρρίνου.

Εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲ

Τὸν ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ Σ^α καὶ τὸν ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, τὴν ἐκ 400 σελίδων Ἀθηναϊκὴν μυθιστορίαν τοῦ συνεργάτου ἡμῶν κ. Γρ. Δ. Σεροπούλου.

Ἐγκαίρως διὰ τοὺς συνδρομητὰς ΤΩΝ «ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ»

Συμβληθέντες μετὰ τῆς διευθύνσεως τῆς ἑβδομάδος δυνάμεθα νὰ παρασχωμεν εἰς πάντα συνδρομητὴν ἡμῶν τὸν Δ' Τόμον (3^ῆ περιόδου) τῆς ἑβδομάδος ἀντὶ δραχμῶν 6, τῆς ἀρχικῆς του τιμῆς οὐσῆς δρ. 10 διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ φρ. χρ. 12 διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐν τῷ τόμῳ τούτῳ περιέχονται Κοινωνικαὶ εἰκόνας, Ἱστορικαὶ, Καλλιτεχνικαὶ, Φιλολογικαὶ καὶ Κριτικαὶ Μελέται, Ἠθογραφίαι, Μουσικαὶ Ἐπιθεωρήσεις, Παραδόσεις, Χρονογραφικά, Βιομηχανικά, Ἐκπαιδευτικά, Περιγραφαί, Εντυπώσεις καὶ Ποιήσεις τῶν ἐγκριτωτέρων ἡμῶν λογογράφων καὶ ποιητῶν καὶ Διηγήματα πρωτότυπα καὶ μεταπεφρασμένα.

Ὁ τόμος οὗτος εἶνε ἀληθὲς ἀπόκτημα διὰ πάντας, διότι πρὸς σύνταξιν αὐτοῦ συνεργάστησαν οἱ ἐγκριτώτεροι τοῦ ἔθνους λόγιοι καὶ τοιοῦτον τὸν συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν.

Ἡ ἐν Αἰγύπτῳ γενικὴ ἐπιστασία τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» ἀνετέθη τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Παναγιώτῃ Γριτσάνῃ (Βιβλιοπωλεῖον Ἀπόλλων). Τῷ ἰδίῳ ἀνετέθη καὶ ἡ ἐγγραφὴ νέων συνδρομητῶν, ἐπίσης καὶ ἡ ἀνανέωσις συνδρομῶν διὰ τὸ Ε' ἔτος καὶ δι' ὅ,τι δῆποτε ἀφορᾷ τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα».

Ἡ Διεύθυνσις.

1. Τὸ ρωσσικὸν χαρτονόμισμα τῶν τριῶν ρουβλίων εἶνε χρώματος πρασίνου.